

ŽUPANJISKOM SUDU

putem

OPĆINSKOG SUDA U RIJECI

Pravna stvar: K-345/2022

Oštećenik kao tužitelj: Rodolfo Segnan kojega zastupa Mia Mihelčić, odvjetnica u Rijeci

Okrivljenici: 1. Marijan Hodanić, 2. Livio Kalčić, 3. Radojka Kalčić

radi: kaznenog djela iz čl. 235. st. 1. KZ/11

DOPUNA ŽALBE

Prilozi-kao u tekstu

I Oštećenik kao tužitelj dopunjuje žalbu podnesenu protiv rješenja Općinskog suda u Rijeci poslovni broj K-345/2022-70 od 21. kolovoza 2026. godine, ukazujući na sudsku praksu koja dodatno potvrđuje osnovanost žalbenih navoda, kako u odnosu na pravnu osnovu za odlučivanje o povratu u prijašnje stanje, tako i u odnosu na potrebu utvrđivanja svih konkretnih okolnosti zbog kojih oštećenik kao tužitelj nije mogao pravodobno reagirati na propuštanje svoje tadašnje punomoćnice.

Prije svega, ukazuje se na rješenje Županijskog suda u Sisku poslovni broj KŽ-227/2021-4 od 17. rujna 2021. godine, u kojem je drugostupanjski sud jasno razgraničio područje primjene čl. 92. ZKP/08 od posebnih zakonskih odredbi koje uređuju povrat u prijašnje stanje oštećenika odnosno oštećenika kao tužitelja.

Dokaz:

-rješenje Županijskog suda u Sisku poslovni broj KŽ-227/2021-4 od 17. rujna 2021. godine

U navedenoj odluci Županijski sud u Sisku izrijekom utvrđuje da je odredbom čl. 92. st. 1. ZKP/08 propisano pravo na povrat u prijašnje stanje zbog propuštanja roka za podnošenje žalbe za okrivljenika, dok je za oštećenika kao tužitelja predviđen poseban režim povrata u prijašnje stanje zbog nedolaska na glavnu raspravu.

Navedeno pravno shvaćanje neposredno je primjenjivo i na predmetni slučaj.

Naime, prvostupanjski sud pobijano rješenje temelji upravo na odredbi čl. 92. st. 1. i 2. ZKP/08, koju analogno primjenjuje na oštećenika kao tužitelja, iako navedena odredba uređuje bitno drukčiju procesnu situaciju – propuštanje roka za podnošenje žalbe od strane okrivljenika.

Stoga se rok za podnošenje molbe oštećenika kao tužitelja u konkretnom slučaju ne može računati mehaničkom primjenom čl. 92. ZKP/08 i vezivanjem početka njegova tjedna isključivo uz datum kada je prestala osobna zdravstvena spriječenost njegove tadašnje punomoćnice.

broj mobitela: 091/182-9818, adresa elektroničke pošte: info@odvjetnica-mihelcic.hr

U tom smislu posebno je značajna i odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-III-A-3853/2005 od 22. ožujka 2007. godine, u kojoj je prikazan postupak u kojem privatni tužitelj nije pristupio glavnoj raspravi, dok ga njegov dotadašnji punomoćnik nije pravodobno obavijestio o prestanku zastupanja.

Dokaz:

-odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-III-A-3853/2005 od 22. ožujka 2007. godine

U tom je predmetu Županijski sud u Sisku, postupajući pod poslovnim brojem KŽ-292/06, vratio predmet prvostupanjskom sudu uz uputu da sa žalbom privatnog tužitelja postupi kao s prijedlogom za povrat u prijašnje stanje te da provede dokazni postupak radi provjere njegovih navoda. Pri tome je drugostupanjski sud kao pravno relevantnu okolnost posebno uzeo u obzir činjenicu da punomoćnik privatnog tužitelja o nastaloj procesnoj situaciji nije obavijestio samu stranku.

Iako činjenična situacija iz navedene odluke nije u cijelosti istovjetna predmetnoj, pravno shvaćanje koje iz nje proizlazi od neposrednog je značaja: pri odlučivanju o povratu u prijašnje stanje nije moguće zanemariti pitanje je li sama stranka znala odnosno objektivno mogla znati za okolnost koja je dovela do propuštanja i nastanka štetne procesne posljedice.

Oštećenik kao tužitelj nije znao da njegova tadašnja punomoćnica odvjetnica Gianna Šperando Fabo dana 5. studenoga 2025. nije pristupila zakazanoj raspravi, da zbog iznenadnog pogoršanja zdravstvenog stanja svojeg maloljetnog djeteta nije uspjela osigurati zamjenu niti obavijestiti sud o svojoj spriječenosti, kao ni da je zbog njihova nedolaska nastupila štetna procesna posljedica.

Oštećenik kao tužitelj za navedene je činjenice saznao tek 17. studenoga 2025. godine, primitkom sudske odluke, nakon čega je kontaktirao svoju tadašnju punomoćnicu i saznao razloge njezina nedolaska.

Prema pravnom shvaćanju izraženom u pobijanom rješenju, rok za podnošenje molbe počeo bi teći 6. studenoga 2025. i istekao 13. studenoga 2025., dakle četiri dana prije nego što je oštećenik kao tužitelj uopće saznao da je došlo do propuštanja rasprave i nastanka procesne posljedice. Navedeno pokazuje neprihvatljivost pravnog shvaćanja prvostupanjskog suda.

Takvim tumačenjem bi se od oštećenika kao tužitelja zahtijevalo da, pod prijetnjom gubitka procesnog prava, podnese molbu za povrat u prijašnje stanje prije nego što je saznao, odnosno prije nego što je objektivno mogao saznati, da je nastupila procesna situacija zbog koje takvu molbu uopće treba podnijeti.

Isto ne samo da nije u skladu sa svrhom instituta povrata u prijašnje stanje, već dovodi do pretjerano formalističkog pristupa kojim se stranci faktično onemogućava korištenje zakonom predviđenog procesnog sredstva.

Pritom valja ponovno naglasiti da oštećenik kao tužitelj nije propustio raspravu zbog vlastite nepažnje. Riječ je o teško bolesnoj osobi koja je upravo zbog svojeg zdravstvenog stanja angažirala odvjetnicu radi zastupanja u predmetnom kaznenom postupku te je opravdano očekivala da će ga punomoćnica zastupati na zakazanoj raspravi. Nije imao saznanja o njezinoj iznenadnoj spriječenosti niti o tome da zamjena nije osigurana i da sud nije obaviješten.

broj mobitela: 091/182-9818, adresa elektroničke pošte: info@odvjetnica-mihelcic.hr

Slijedom navedenog, a imajući u vidu citiranu praksu, prvostupanjski sud nije mogao pitanje pravodobnosti molbe riješiti isključivo utvrđenjem datuma kada je prestala neposredna zdravstvena spriječenost punomoćnice.

Naprotiv, bilo je potrebno utvrditi i ocijeniti kada je oštećenik kao tužitelj saznao odnosno objektivno mogao saznati da njegova punomoćnica nije pristupila raspravi i da je zbog toga nastupila štetna procesna posljedica, kao i okolnosti zbog kojih ga punomoćnica o svojoj spriječenosti i nedolasku nije mogla pravodobno obavijestiti.

Iz odluke Ustavnog suda broj U-III-A-3853/2005, odnosno u njoj iznesenog postupanja Županijskog suda u Sisku u predmetu KŽ-292/06, proizlazi upravo potreba utvrđivanja takvih okolnosti, dok iz rješenja Županijskog suda u Sisku KŽ-227/2021-4 proizlazi da čl. 92. ZKP/08 nije odredba na kojoj se može temeljiti povrat u prijašnje stanje oštećenika kao tužitelja zbog nedolaska na raspravu.

Stoga oštećenik kao tužitelj ostaje kod svih navoda i prijedloga iz podnesene žalbe te predlaže da drugostupanjski sud, uzimajući u obzir i ovom dopunom istaknutu sudsku praksu, uvaži žalbu, ukine rješenje Općinskog suda u Rijeci poslovni broj K-345/2022-70 od 21. kolovoza 2026. godine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje, odnosno da pobijano rješenje preinači i dopusti povrat u prijašnje stanje.

U Rijeci, 14.09.2026. godine

Oštećenik kao tužitelj, p. p.

Mia
Mihelčić

Digitally signed
by Mia Mihelčić
Date: 2026.09.14
11:41:39 +02'00'